Εις το γενέσιον της Υπεραγίας Θεοτόκου († Αρχ. Γεώργιος Καψάνης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 8 Σεπτεμβρίου, 2016

Ομιλία του μακαριστού Γέροντα στην τράπεζα της Ιερά Μονής Οσίου Γρηγορίου το 1986.

Η Υπεραγία Θεοτόκος είναι εκείνη η οποία συνήργησε όσο κανένας άλλος άνθρωπος στην σάρκωσι του Υιού και Λόγου του Θεού, ως γεννήσασα τον Χριστό εν παρθενία και δοθείσα ολοκληρωτικά στον Χριστό. Έγινε και η πρώτη πολίτης της Βασιλείας των Ουρανών και η πρώτη μετά τον Χριστόν θεωθείσα, ο πρώτος θεωμένος άνθρωπος, θεός μετά τον Θεόν, κατά τον άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, έχουσα τα δευτερεία της Αγίας Τριάδος, και προΐσταται των σωζομένων, κατά την εύστοχο φράσι Ορθοδόξου θεολόγου.

Προΐσταται λοιπόν της Εκκλησίας η Κυρία Θεοτόκος και όλων των συνάξεων και πανηγύρεων και εορτών της Εκκλησίας και των ευχών και προσευχών· έχει την πρώτη θέσι μετά τον Σωτήρα Χριστό, τον Μονογενή της Υιό. Πληρούται στο πρόσωπο της Αειπάρθενου και η δική της προφητεία, την οποία εν Πνεύματι Αγίω είπε· «*ιδού γαρ από του νυν μακαριούσι με πάσαι αι γενεαί*», αλλά και εκείνης της απλής γυναικός· «*μακαρία η κοιλία η βαστάσασά σε και μαστοί ους εθήλασας*».

Αυτή την πραγματική χαρά του κόσμου και της Εκκλησίας συμμεριζόμεθα και εμείς σήμερα επί τη αγία Γεννήσει της Κυρίας Θεοτόκου. Και πάντοτε ως παιδιά της -ανάξια μεν αλλά κατά χάριν τέκνα της- και εμείς σήμερα την εορτάζουμε, την ευγνωμονούμε, την ευχαριστούμε, την δοξάζουμε, την περιβάλλουμε με χαρά και εν αγαλλιάσει και εν αλαλαγμοίς, και την παρακαλούμε να μη αποστήση την μητρική της προστασία και σκέπη από τον κάθε ένα από μας, και από την Εκκλησία, και από το Άγιον Όρος, και από τους Χριστιανούς όλους, αλλά να συνεχίση την ακοίμητο πρεσβεία της προς τον Θεό για την σωτηρία όλων μας.

Ιδιαιτέρως ηχούν στα αυτιά μας οι λόγοι του θεοφόρου αγίου Πατρός μας Γρηγορίου του Παλαμά, ο οποίος ήταν εξ εκείνων των μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας οι οποίοι εθεολόγησαν περί της αγίας Θεοτόκου και έζησαν εν μυστηρίω το μυστήριο της Θεοτόκου, της Αειπαρθένου. Οι λόγοι, λέγω, του θεοφόρου τούτου Πατρός, οι οποίοι καταλήγουν με παραίνεσι και προς τους έγγαμους Χριστιανούς, αλλά κυρίως απευθύνονται προς τους παρθενεύοντας, ηχούν ιδιαιτέρως στα αυτιά της ψυχής μας, σε μας οι οποίοι εξήλθαμε του κόσμου χάριν του Χριστού και επιθυμούμε να ζήσωμε

και εμείς κάτι από το μυστήριο της παρθενίας της Θεοτόκου και των Αγίων.

Ακούσαμε τον άγιο Γρηγόριο να μας λέγει, τί μεγάλη αποστολή έχει ο παρθενεύων, πώς να έχει καθαρό όχι μόνο το σώμα του αλλά και την ψυχή του από κάθε λογισμό, ο οποίος μολύνει την καθαρότητά του και την αγνότητά του, ώστε να είναι σκεύος καθαρότατο του Παναγίου Πνεύματος και η παρθενία του να είναι παρθενία λατρείας και αγάπης προς τον Θεόν. Να μην είναι η παρθενία του ένα μέσον αυτοδικαιώσεως, ένα μέσον υπερηφανείας, κάτι που θα τον κάνει να αισθάνεται μέσα του ανώτερος από τους άλλους ανθρώπους, αλλά να είναι η προσφορά της τελείας αγάπης του προς τον Θεό. Παρθενεύων είναι εκείνος ο οποίος φλέγεται από τον θείο έρωτα και δεν ξέρει πώς αλλιώς να εκφράσει τον έρωτά του προς τον Χριστό παρά μόνο με την ιερά παρθενία, με την πλήρη αγνότητα της ψυχής και του σώματος.

Ο εκ Παρθένου λοιπόν τεχθείς παρθένος Κύριος Ιησούς, ο Υιός και Λόγος του Θεού, ο εκ παρθένου Πατρός, κατά τον άγιο Γρηγόριο, προαιωνίως παρθενικώς τεχθείς, διά πρεσβειών της Κυρίας Θεοτόκου να μας βοηθά όλους εμάς να πορευώμεθα την οδό της παρθενίας χαίροντες «*μετά φόβου και τρόμου την εαυτών σωτηρίαν κατεργαζόμενοι*» και αποβλέποντες εις την Παρθένον Θεοτόκον και εις την τελειότητα της παρθενίας, την οποία βίωσε Εκείνη, ώστε το μέτρο της δικής μας παρθενίας να είναι πάντοτε η παρθενία της Παναγίας μας.

Έτσι, νομίζω, ότι και εμείς παρθενεύοντες εδώ εις το Αγιώνυμον τούτο Όρος κατ' εικόνα και κατά μίμηση της παρθενίας της Υπεραγίας Θεοτόκου, της οποίας είναι και Περιβόλι, θα ευαρεστούμε την Κυρία Θεοτόκο. Και Εκείνη μετά χαράς θα μας περιέπει, μετά χαράς θα προΐσταται των αδελφοτήτων του Αγίου Όρους και μετά χαράς θα χειραγωγεί τον κάθε ένα από εμάς εις την αγάπησιν του Μονογενούς της Υιού και θα μας βοηθήσει καλώς να τελειώσουμε τον αγώνα της παρούσης ζωής και να αξιωθούμε της Βασιλείας των Ουρανών.

[Από το βιβλίο "Ομιλίες σε ακίνητες Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές (των ετών 1981-1991)", Έκδοσις Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους]

(Πηγή ηλ. κειμένου: pemptousia.gr)